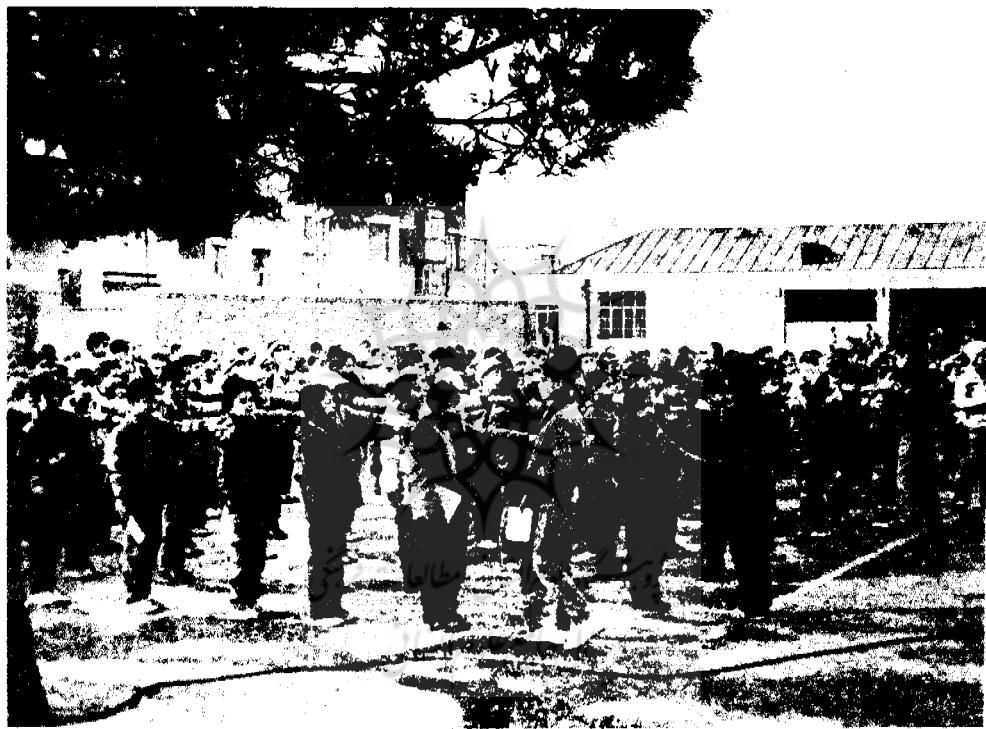

ضرورت توازن در آموزش و اثاث آموز

سیبر و مقصد حمل کنیم ، این عمل "افرات" و زیاده روی نامیده می شود ، و نداشتند قدرت ، و نارسانی طرفیت آن اتوسیل سواری اضافه براینکه زیان فراوان ، و طاقت فرسای سادی ببار خواهد آورد . ضررهای معنوی و انسانی ، براعصاب ما وارد خواهد آمدکه برای جبران آن ، جر حسرت و افسوس کاری نمی توان کرد !

اگر کامپیون سنتکین وزنی را از شیراز به مقصد تهران حرکت بدهیم ، و صوفا "پنج کیسه" کندم با آن حمل کنیم ، این عمل "نفریسط" و ریان مادی و انسانی حساب می شود ، و کامپیونی که با بار بسیار کمتر از طرفیت راه پیموده خود نیز خسارت و فرسودگی بیش از اندازه معمول دیده است ، همچنین اگر چند خرواربار سنتکین را بوسیله یک اتومبیل سواری ، در همان

تقریباً "استعدادها و ظرفیتهای ذهنی و فکری نواسوران و دانش آموران را بیشتر در زمینه آمورش و یادکیری همه معارف ، و همچیز آموزش معارف و نعلیمات دینی ، سی توان به مراحل ظرفیتهای دو اتومبیل سنگین وزن ، و اتومبیل سواری مانند کرد و برای اساس و معیار غذاهای مختلف فکری و روحی ، به آسان خورانید ، و آسان را بهره ور ساخت .

بعارت دیگر ، تغفیط و کوناهی و سامحه کاری ، در مرور تهیه و انتقال خوارک فکری و مواد آموزشی ، از سوی معلمان و آموزکاران نسبت به دانش آموزانی که ، نوان و استعداد و قدرت کشش ، طالب و سواد درسی بالا و سنگین را دارند ، و درباره آمان چنین اعدام شایستهای صورت نمی کنند ، از لحاظ وجود و عقل و شرع ، عملی ناروا و رفتاری ناپسند خواهد بود ، و حقوقی تضییع شده ، و نیروهایی به هدر رفته است همانطور که اکنون ، نسبت به ظرفیتهای محدود ذهنی و فکری دانش آموزان ، و بیشتر در برای اسناد ضعیف و نارسانی آنان ، طالب و مواد سخت و سنگینی ارائه و تزریق کردد ، افراد و نندروی و بی میالاتی صورت گرفته ، و از این راه بیشتر ریانهای متوجه چنین نوبهای انسانی کردیده است ، که کاهی جبران ناپذیر بوده و باید نا آخر عمر ، خسارت آنرا بپردازد .

باری ، اکنون جه موضع ریان افراط و تغفیط را در آغاز این بحث در مسئله آمورش دانش آموزان بطور کلی مطرح کردیم و بررسی مسائل و مراحل "رواستانی یادکیری" به معنی علمی و شخصی کلمه در حوزه سنتولیت کارشناسان است ، اما منظور در این نوشان اینست که زیان افراط و تغفیط را در محصور آموزش

تعلیمات اسلامی ، در سیستم کلاسیک ، که احیاناً در سطح ابتدائی و متوسطه ، رفتارهای تندر و خشن ، و یا کند و علیل کونه ای مشاهده می شود ، توضیحاتی ارائه کردد .

نایسنده تغفیط و سامحه کاری

در مرور معنی افراط گفته اند : **الإفراطُ أَنْ يُسْرَفُ فِي التَّقْدُمِ :** (۱) افراط عبارت است از زیاده روی در پیش افتادن ، و تندروی و از حد تعادل و تسوازن تجاور نمودن .

بغضه مقابله این شیوه، ناروا ، تغفیط، یعنی کند روی ، ساسحه ، عقب ماندن ، و کوناهی کردن و تبلی نمودن، برای رسیدن به حد توارن و بدل یا آن میزان مسئولیتی است که شرع و قانون

گونه افراد خواهد بود .
بنابراین بطور کلی باید گفت : مسامحه و

کوتاهی و بالاخره تغیریط ، در موضوع آموزش تعلیمات اسلامی برای آموزگاران محترم ، نسبت به دانش آموزان عزیز ، در هیچ منطقی پذیرفته شده نیست ، و خود داری از ادای چنین مسئولیتی ، خطای بزرگ و کنایی ناخشودنی است .

البته این بحث دامنه وسیعی دارد ، و باعده مختلف آن بطور جداگانه باید ، مورد

و وجود ان بر عینه دهه هر کسی ، در هر کاری گذاشته است .

دور مینه آموزش تعلیمات اسلام هم چنانچه مریبی ، معلم و آموزگار نسبت به دانش آموز شیوه تغیریط را پیشه سازد ، و از آنچه تسویه دارد ، و آنچه را نسبت به آموزش دیگر لازم است معمول دارد ، خود داری یا مسامحه کند بی تردید از ادای مسئولیت خویش خودداری کرده ، و نیروهای مساعد و طرفیتیها پذیرش دانش آموزان را ، خالی ، راکد و باطل

ارزیابی فرار گیرد ، به همین دلیل ، از این مرحله میکندریم ، و بیشتر روی زیانهای افراط و تندروی ، در مورد آموزش تعلیمات اسلامی نسبت به دانش آموزان در سیستم کلاسیک ، که زیانهای آنهم کمتر از زیانهای تغیریط در این زمینه نیست ، محورهای زیر را ، مورد مطالعه و دقت قرار می دهیم :

اسلام شریعت سهل و آسان

همانطوریکه قرآن کریم ملت مسلمان را " امت وسط " (۲) نامیده است و در احکام و اعمال زیر " عُشر " (۳) و تکلیف " (۴) و " (۵)

گذاشته ، و نتوانسته است ، شکوفه های نعمت خدادادی استعدادها را به بار بنشاند . بدیهی است چنانکه در مواردی چنین حالاتی دامنگیرکسانی گردد ، غیر از اینکه در شرایط کنونی ، نو باوگان نسل انقلاب را نسبت به فرهنگ درخشان اسلام ، بی مایه و بیگانه گردانیده ، و با نادیده انگاشتن خونهای مقدسی که ، به خاطر اسلام ، و احیای فرهنگ قرآن بزمین ریخته می شود ، چنین کسانی انجام مسئولیت وادی تکلیف نکردند و بخشی از مسئولیت انحراف و کمراهی آینده کسانی که امروز آموزش صحیح و سالم نیافتدند ، و آماده پذیرش انحرافات آتی گشته اند ، به عهده این

"حرّج" (۴) برای آنان روا نگردیده، استفاده می شود، اسلام شریعت سهل و آسان است، و موافق با طبع و مزاج انسان سلسله وظائفی را تنظیم کرده است.

این معنی در احادیث فراوانی هم آمده، که به عنوان مثال، چند مورد آنرا، مورد دقت قرار می دهیم:

۱ - پیامبر اسلام فرموده: إِنَّمَا يُبَشِّرُهُمْ بِمَسِيرٍ وَلَمْ تُبَعِّثُوا مُعَسِّرِينَ (۶) شما برای سهل گیری و آسان کردن راه آمده‌اید، نه برای سختگیری و اجبار.

۲ - همچنین میفرماید: حُذُّوا النَّاسَ بِالْمَيْسِرِ لَا تَطْلُوْهُمْ، فَإِنَّ الْمُؤْمِنِيْنَ وَفَقَاءَ رَحْمًا، (۷) درباره مردم راه سهل و آسان را پیش گیرید، و آنرا خسته و آزده نسازید زیرا اهل ایمان دوستان شما هستند، و باید مشمول رحمت و عطفت شما واقع شوند.

۳ - باز آن حضرت میفرماید: إِنَّ اللَّهَ أَيْدَلَنَا بِالرَّهْبَانِيَّةِ، الْحَنَفِيَّةِ السَّعْدَةِ، (۸) خداوند متعال در برابر رهبانیت و انزواطلى و پرس خود سخت گرفت، گشايش و آسانی و روش بزرگوارانه و متین را بمن عطا فرموده است.

آموزش براساس استعداد

بطور کلی سخن گفتن و ارائه ارزشها، لازم است براساس توان و کشش و استعداد افراد صورت گیرد، و بدیهی است آموزش تعلیمات اسلامی هم نسبت به دانش آموزان نبی تواند از این قاعده مستثنی باشد. چنانکه تجاوز از این حد، افراط کاری است و زیانهای تلخی هم بدنبال خواهد داشت.

البته نباید فراموش کنیم، آموزش خواه به صورت گفتار و ارائه معارف انجام شود و خواه آموزگار به منظور آموزش دانش آموز کتاب، جزو، فیلم، ناتر و هرجیز دیگری را ارائه نماید، که بر سطح فکری و ذهنی دانش آموز سنتگیری کند، و از طرفیت ذهنی او، افزون و اضافه باشد، در هر صورت این کار افراط محسوب می گردد، و معیارهای اسلامی آنرا نمی پذیرد.

پیامبر اسلام فرموده: نَحْنُ مَعَاصِرُ الْأَئِمَّةِ، حَدَّأَنَا نَأْتَكُمُ الْتَّائِبَ عَلَى قَدْرِ عَوْلَاهُمْ (۹) ماجماعت پیامبران ماموریت یافته‌ایم، با مردم براساس عقل و درک آنان، صحبت کنیم و معارف دین را آموزش دهیم.

همچنین آنحضرت فرموده است: إِنَّ اللَّهَ أَرْسَلَنِي مُصَلِّيًّا وَلَمْ يُرْسِلِنِي مُغَتَّلًا (۱۰) خداوند مهریان را به منظور تبلیغ و رساندن انسانها به مقصد تکامل مبعوث فرموده اما هرگز را برای خشوت و سخنگیری ارسال نداشته است.

پیامبر فرمود: عَلَيْكُمْ هَذِبَا "قادِدا" عَلَيْكُمْ هَذِبَا "قادِدا" عَلَيْكُمْ هَذِبَا "قادِدا" عَلَيْكُمْ هَذِبَا "قادِدا" فَإِنَّمَّا مَنْ يُشَارِرُ هَذَا الدِّينَ يُغْلِبُهُ (۱۱)

موضوع هدایت و ارشاد توده های انسانی آنقدر مورد عنایت رسول گرامی اسلام بود، که جمله: هدایت بر عهده، شماست را، به منظور تاکید و حساسیت آن، سه بار تکرار کرده، و اضافه فرمود: هر کس شدت و سرخشنگی رادر اسلام بکار گیرد کار او مغلوب و بی نتیجه می - ماند.

لطفاً ورق بزنید

نَا حَسْرَتَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْسَا فِيهَا . (۱۲)

بعنی ، ای وای بر ما ، که در دنیا راد نند
روی را پیمودیم ، و از حدود و شعور دستورات و
فرامین الهی تحاوز نمودیم .

بنابراین ، ملاحظه می کیم ، طبق مفرات
و دستورات اسلامی ، در مورد ارشاد و آموزش
معارف اسلامی ، و نیز در محور عبادت پروردگار

ناء سف به خاطر تند روی ا

افراط و تند روی ، چون با حالت تعادل
و توازن ، که موافق و مطابق با طبع صفاتی
وعقلایی انسان می باشد مقایسه دارد ، ممکن
است در همان حالی که تندی و بی مهابایی
اعمال می گردد ، خود انسان هم متوجه
زیان و تباہی کار خود نباشد ، اما آنکه که
خود به حالت طبیعی برگردد ، و یا مرور
زمان و شرائط دیگر زندگی اجتماعی ، آثار
خطا و لغزش‌های کار او را آشکار سازد ، قهرا "بر تند روی خود و آثار ویران گری که برآن
مترتیب گردیده ، تاءسف خواهد خورد ، گاهی
هم افسوس و پشیمانی سودی نخواهد داشت .
آثار چنین لغزشها و تبعات زیبار افراط
را هم بارها ، و در مراحل مختلف زندگی و
مخصوصا " سخت گیری اخلاقی در خانوادهها
و نسبت به آموزش و تربیت نسل جوان
مشاهده کرده ایم .

آری ، افسوس و حسرت افراد افراط کار
غیر از این که در این جهان و در پنهانه
زندگی فردی و اجتماعی ، به خاطر اعمال
خشش و تند دامن گیر آنان می گردد ، چنین
افرادی در قیامت نیز بر خطاهای و لغزش‌های
تند و افراطی خود ، در حالیکه برای جبران
خطا هیچ گونه راه چاره‌ای ندارند ، افسوس و
تاءسف درد ناکی خواهند خورد !

فرآن کریم در دومورد وضع اینگونه افراد را
در صحای محشر این طور ترسیم کرده است

با مطرح کردن عباراتی مثل : خود داری از
شدت ، سختی ، نفرت ورم دادن ، به عنوان
ناپسندی افراط کاری برخورد شده ، و بابکارگیری
عنایوینی ساختند : مدارا ، سازگاری ، برقراری
رحمت و عطوفت ، منطق دین به عنوان یک
منطق سازگار و سازنده ، با توجه به رعایت
حال افراد ، و ظرفیت روانی آنها ، آنرا بایجاد
جادیه و برقراری سوق و نشاط ، سوی دین و
معارف نورانی اسلام ، دعوت و هدایت می -

گردانند.

بقیه از صفحه ۱۱

دنیا به او روی آورده است از راه حلال یا حرام و توجهی ندارد باینکه آبرو و ناموس او آلوده شود، نفس خود را تباہ کرده و مروت خود را از دست داده. پس ایشان در جامعیت خویش نابینا و مضطرب اند و فرمود همانا کمک کننده ترین عامل اخلاقی به دین رهه از دنیاست. و فرمود هر کس شش خصلت را در خود جمع کند هیچ مطلبی را برای ورود بهشت ننهاده و هیچ گیریگاهی از آتش را از دست نداده. خدا را بشناسد و از او اطاعت کند، بو شیطان را بشناسد و از او سریعجی تعلیم دهی را بشناسد و آنرا ترک گوید، آخرت را بشناسد و آن را طلب کند باطل را بشناسد و از آن پرهیز کند، و حق را بشناسد و از آن پیروی نماید". و فرمود (ع) هر کس شائق به بیهود است برابی خیرات می شناید، و هر کس از آتش شرمن دارد، شهوات را ترک می کند، هر کس مرافق مرگ باشد لذات را ترک می گوید و هر کس پشت به دنیا کند تتحمل دشواریها براو آسمان می گردد" و فرمود همانا علامت کسی که به اجر و مزد آخرت متایل است، پشت کردن او به جلوه های زیبا اما شتابنده دنیاست، و همانا رهی دی که زاهد بکار می برد از آنچه خداوند عزوجل برایش قسمت کرده است نکاهد و اگر چه بی رغبتی نشان دهد، و حرص خوبی به متاع زیبای دنیا چیزی بر بهره ا او نمی افزاید و هر چند حرص بورزد، محروم کسی است که از بهره آخرتش محروم گردد.

آری، حفظ شوق و حال و نشاط و آمادگی بدیرش در جهت رسد و تکامل معنوی انسان آنقدر نقش سازنده دارد، و رعایت آن لازم الاجرا است که، پیامبر اسلام فرموده است: **لِيَمُلِّ أَحُدُكُمْ نِشَاطٌ ، فَإِذَا كُلَّ أَوْفَرَ فُلِيقُدٌ** (۱۲)

نمایز های غیر واجب را هر یک از شما، با نشاط و حال مساعد انجام دهید، و هرگاه کسل و سست و بیحال شدید، از ادامه نماز خودداری کرده و بنشینید، و با حالت پر زمردگی و کسالت به نماز ادامه ندهید!

- ۱- مفردات راغب، ص ۳۷۶
- ۲- سوره بقره، آیه ۱۴۳
- ۳- سوره بقره، آیه ۱۸۵
- ۴- سوره حج، آیه ۷۸
- ۵- سوره بقره، آیه ۲۸۶
- ۶ و ۷- گنز العمال، ج ۳، ص ۳۵ و ۴۳
- ۸- سفينة البحار، ج ۱، ص ۶۹۵
- ۹- وسائل الشیعه، ج ۱۲، ص ۳۴
- ۱۰ و ۱۱- گنز العمال، ج ۳، ص ۳۳ و ۲۹
- ۱۲- سوره انعام، آیه ۳۱، و سوره زمر، آیه ۵۶ به همین مضمون است.
- ۱۳- گنز العمال، ج ۳ ص ۳۷، شماره ۵۳۵۷

حدت الاسلام احمد صادقی اردسازی

